

'Tristan und Isolde' torna al Liceu amb la Fura dels Baus

© Franchella Stofleth

La producció d'Àlex Ollé (La Fura dels Baus) per a l'Òpera de Lió ha estat l'escollida pel Gran Teatre del Liceu per reposar una de les òperes més importants de la història musical i per servir d'ambientació a un repartiment de gran volada encapçalat per la soprano sueca Iréne Theorin i el tenor alemany Stefan Vinke.

La renovació com a director titular de l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu fins a l'any 2021 de Josep Pons, per tal de completar el seu programa artístic amb l'orquestra, quedarà rubricada a partir de la setmana vinent amb les set funcions que es programen de *Tristan und Isolde* de Richard Wagner al Gran Teatre del Liceu com a avantsala de les festes de Nadal.

Òpera de l'amor i sobre l'amor, *Tristan und Isolde* és molt més que això. Segons Josep Pons, aquesta òpera és "una obra de reflexió, no tant d'acció. De fet, els dos protagonistes s'enamoren de l'amor més que l'un de l'altre", per obra i gràcia del filtre que els dona Brangäne.

Per això Àlex Ollé va concebre un escenari amb una figura central en forma de mitja lluna, que serveix de pantalla -tot canviant de posició al llarg dels tres actes que dura l'òpera- per a les projeccions de Franc Aleu, i dotant de vida aquest semicercle que tant pot ser el vaixell on viatgen i s'enamoren Tristan i Isolde, com el castell de Marke i el bosc on es produeix l'escena d'amor al segon acte o bé la llosa que un ferit Tristan carrega simbòlicament (el pes de la culpa) al tercer acte. Tot plegat, una escenografia amb la qual els intèrprets no han d'interactuar excessivament, i així poden centrar l'actuació en l'expressivitat corporal, un fet que tant Iréne Theorin com Stefan Vinke valoren molt positivament.

"La història d'amor que Wagner hauria volgut tenir i no va aconseguir", en paraules de Josep Pons, és un dels títols cabdals en la història de la òpera. "És fascinant com Wagner dibuixa aquest amor prohibit:

*l'acord de Tristany és un acord inestable, que necessita resoldre. A més, Wagner fa ús d'un cromatisme que porta fins a l'extrem: tota una bomba de rellotgeria que farà explotar cap a l'atonalisme en ple segle XX". Segons Josep Pons, aquesta òpera és, alhora, "la més cambrística de Wagner" en molts moments, com l'extens duet d'amor o la mort d'Isolde. Richard Wagner, que la va compondre entre els anys 1857 i 1859, "s'anticipa a tot. Brahms va escriure la seva Quarta Simfonia vint anys després!". De fet, el director català explica que la veritable continuïtat de la línia traçada per Wagner a partir de *Tristan und Isolde* cal trobar-la en els *Gurrelieder* de Schönberg i les *Simfonies* de Mahler, mig segle després.*

© Franchella Stofleth

Per a aquestes funcions de *Tristan und Isolde*, el Gran Teatre del Liceu disposa "del millor càsting possible: un regal de la divinitat", en paraules de Pons. Certament, les veus d'Iréne Theorin com a Isolde -va debutar triomfalment al Liceu precisament amb aquest rol l'any 2012, en la visita de l'orquestra i cor dels Festivals de Bayreuth- i Stefan Vinke com a Tristan -després del seu èxit com a Siegfried la temporada passada- prometen una vetllada de gran categoria gràcies també a les imprescindibles actuacions d'Albert Dohmen com a rei Marke i Sarah Connolly com a Brangäne.

Iréne Theorin es reincorpora a l'activitat operística després de tres mesos de baixa arran d'un greu accident que va tenir el mes de juliol passat, mentre es preparava per interpretar *Turandot* a Macerata. La soprano, totalment recuperada de les seves ferides, afronta amb molta il·lusió aquest retorn després del seu insuperable èxit com a Brünnhilde al darrer *Anell del nibelung* vist al Gran Teatre del Liceu. Tant la soprano com el tenor lloen l'escenografia d'Àlex Ollé, que gràcies a la seva forma de mitja circumferència ajuda molt a projectar les veus.

L'estrena tindrà lloc el proper dimarts 28 de novembre, seguida de més funcions els dies 2, 4, 7, 10, 12 i 15 de desembre de 2017.